

Corona ur städföretagens perspektiv

krönika

Emma Dehmer Unevik
Vd, StockholmStädsystem,
Ordförande Almega Serviceföretagen,
Ordförande Almega Städföretagen,
Ledamot SME-kommittén.

Corona ur städföretagens perspektiv

Media rapporterar flitigt om Corona så jag tänker inte ge någon dagsaktuell situationsrapport utan förlitar mig på att ni har den glasklar för er. Däremot tänker jag försöka sätta ord på de veckor som har passerat. Det alla vi städföretagare upplevt de senaste veckorna saknar nämligen motstycke i städbranschens historia.

Det var som att trycka på en KNAPP. Plötsligt befann vi oss mitt i Coronakrisen.

KUNDERNA HÖRDE AV SIG OAVBRUTET. Alla ville samma sak. De ville veta hur våra krisplaner såg ut för Corona. Man kunde läsa paniken mellan raderna i alla mejl som strömmade in. Till en början svarade vi på alla mejl unikt men vi insåg rätt snart att vi behövde upprätta mallar för detta. In order to do that blev det uppenbart att vi var tvungna att lära oss allt om det nya viruset och om hur vi kunde städa för att förebygga smittspridning utan att riskera lokalvärdarnas hälsa. Kvällarna användes till att fullständigt "googla sönder" ämnet.

”Plötsligt blev det så tydligt för oss alla hur mycket vi faktiskt älskar STÄDBRANSCHEN”

KUNDERNAS ORO SPRED sig snabbt till lokalvärdarna. Om man tidigare fått tjata på att de måste använda handskar när de städar så byttes detta nu mot ett rungande VI VILL HA FLER HANDSKAR. Detta skedde parallellt med att kunderna ropade VI VILL HA MER TVÅL OCH HANDSPRIT. I städbranschen var det inte toalettpapper som bunkrades utan desinfektionsmedel och det blev snabbt en bristvara.

STÄDFÖRETAGEN HÖLL ANDAN och kartlade metodiskt sina ekonomiska resurser. Vilka kunder står i riskzonen för att bli nedstängda? Vad händer om vi inte får betalt? Vilka lönekostnader blir vi stående

med? Hur höga är dom övriga kostnaderna? Svaren på dessa frågor talade sitt tydliga språk: Detta kan bli slutet för städbranschen...

TIDEN ÄGNADES NU ÅT att i ett rasande tempo förhandla med kunder. Vissa ville köpa mera städning, oftast så kallad spritning. Andra ville dra ner på städningen och någon ville avbryta den helt. Alla hade en sak gemensamt. De ville se förändringarna NU, kraftigt pådrivna av sina egna farhågor kring framtiden. Dagarna som följde kändes mer som en intensiv tennismatch än som att driva företag. "Nej, vi kan inte dra ner här" och "Ja, vi kan utöka där" var meningar som uttalades lika snabbt som landets restauranger tömdes på folk. Det gällde nu att rädda jobben åt sin fantastiska personal samtidigt som man febrilt tvättade händerna.

PARALLELLT MED DETTA FÖLJDES politikernas utspel kring diverse stödåtgärder och rätt snart stod det klart att de inte förstod vår branschs förutsättningar. Nu gällde det att sätta ljuset på städbranschen. Fakta plockades fram, kontakterna med Almega och Svenskt Näringsliv tätnade, räkneshurror skapades och politiker uppvaktades i hopp om att få riktade stöd.

STÄDBRANSCHEN SLÖT SIG SAMMAN som aldrig tidigare. Konsekvenserna av Corona kartlades i jakten på att få kontroll över situationen. Förtvivlan blandades med hopp om framtiden. Plötsligt blev det så tydligt för oss alla hur mycket vi faktiskt älskar STÄDBRANSCHEN. Den påminner inte om någon annan bransch. Den har en helt egen karaktär och den kräver sin erfarenhet av dem som ger sig in i den.

ISKRIVANDE STUND SÖRJER vi de städföretag som redan sett sig besegrade av Corona samtidigt som vi planerar för framtiden och hur vi kan använda våra nya erfarenheter till att lyfta branschen ännu mer framöver. Vi ser möjligheterna att äntligen kunna höja statusen på yrket och att få kunderna att förstå vikten av bra städning. Vi gör detta väl medvetna om att vi fortfarande befinner oss mitt i Coronakrisen.

EMMA DEHMER UNEVIK